

Blåste liv i galleriet

Musikeren Sigmund Groven varmet et fullsatt Galleri Svalbard med sine blå munnspilltoner søndag kveld. Med på konserten var også 23 entusiaster fra Norsk Munnspillforum.

» Karine Nigar Aarskog og Torill Ustad Stav

– Det er ikke ofte det holdes munnspillkonsert på Svalbard. Jeg har ikke vært her siden 1981, og jeg vet ikke om det har vært noen munnspillkonsert her siden da. Men jeg vet at det aldri har vært så mange munnspillmusikere i Longyearbyen før, sier den verdenskjente musikeren Sigmund Groven.

Forrige helg holdt Norsk Munnspillforum sitt årlige seminar på Svalbard. 23 munnspillere blåste seg gjennom helgen på Funken hotell, men ingen lokale talenter meldte sin interesse.

–Vi skulle gjerne hatt med noen lokale deltakere, sier Groven.

Allsidig instrument

Norsk Munnspillforum ble stiftet i 1987, og alderen på deltakerne spenner fra 11 til 70 år. Under seminaret i Longyearbyen øvde de både i grupper og på solonummer. Konserten søndag ble åpnet av et fellesnummer med alle seminardeltakerne.

MUNNSPILL-VIRTUOS: Sigmund Groven trollbandt sine tilhørere med klassikerne «Vårsøg» og «Svalbardtema» fra filmen Orions belte. Han ble akkompagnert av Ivar Anton Waagaard på piano.

FOTO: KARINE NIGAR AARSKOG

Ifølge Groven kan munnspill være like mye et orkesterinstrument som et soloinstrument.

– Det kan være begge deler. Og her satser vi mest på et mer klassisk reportoar. Gruppene som jobbet sammen under seminaret er satt sammen ut i fra hvor de ulike munnspillerne står, og hvordan de passer sammen under konserten, forklarer Groven.

Og at munnspill egner seg på flere måter beviste ensemblet under søndagens konsert på galleriet. Den åpnet med en medley som Groven hadde satt sammen, og som hadde et nordnorsk, arktisk preg. Stykket bar navnet «Lengst mot nord» og hadde blant annet små biter av «Svalbardtema» fra Orions belte i seg.

Lengst mot nord

Musikerne bruker kromatiske munnspill, som egner seg best til klassisk musikk og viser, i motsetning til diatonisk munnspill, som brukes mest i blues.

Ved hjelp av en knapp på siden kan kromatiske munnspill lage halvtoner, som de svarte tangentene på et piano.

– Dere skal få høre munnspilllet bli brukt solistisk, sa Groven da konserten var i gang. Neste nummer var «Velkommen med æra» av Hardanger-komponisten Geir Tveitt, som ble fremført av Liv Marit Hillestad og Gustav Olsen. Deretter fulgte «Reodors ballade» fra Kjell Aukrusts uøddelige Flåkløya Grand Prix og flere småstykker skrevet for

munnspill.

Mange godbiter

Medlemmene i Norsk Munnspillforum viste at det ikke bare er Sigmund Groven som kan traktere instrumentet.

– Jeg har inntrykk av at folk i mange år har trodd at det bare er jeg som spiller munnspill her i landet. Nå ser dere at jeg ikke er det, sa Groven og viste spesielt til de to medinstruktørene Tore Reppe og Vegard Austli Kjosnes, som begge har studert munnspill ved Musikkonservatoriet i Trondheim.

Kjosnes fremførte en egenkomponert melodi med tittelen «Julias sang», og Groven kunne røpe at Julia selv satt i salen.

Den siste halvdel av konserten viste imidlertid Groven at han fortsatt er munnspilllets nummer én i Norge, da han selv entret scenen med et sammensatt reportoar av ulike brudemarsjer, selvskrevne melankolske melodier, spanskinspirerte rytmer, «Moskvanelter», «Vårsøg» og en fullstendig versjon av «Svalbardtema» med et komparrangement på cd. Et magisk øyeblikk.

IHERDIG ØVING: Munnspillerne brukte helgen til å øve fram mot konserten. Sigmund Groven var dirigent. FOTO: TORILL USTAD STAV